ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 4ης Απριλίου 1968*

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ ως προς την ερμηνεία των άρθρων 95 και 97 της Συνθήκης ΕΟΚ.

Διατακτικό της αποφάσεως:

1) Το άρθρο 97, παράγραφος 1, που εφαρμόζεται όταν τα κράτη μέλη, τα οποία επιβάλλουν τον φόρο κύκλου εργασιών κατά το σωρευτικό φορολογικό σύστημα, έχουν πραγματικά ασκήσει την ευχέρεια που τους αναγνωρίζει η διάταξη αυτή, δεν γεννά υπέρ των πολιτών προσωπικά δικαιώματα, τα οποία υποχρεούνται να διασφαλίζουν τα εθνικά δικαστήρια.

2) Φόροι που πλήττουν το εθνικό προϊόν κατά την έννοια του άρθρου 95 της Συνθήκης είναι όσοι προκύπτουν από τον συντελεστή που εφαρμόζεται δυνάμει του νόμου.

3) Το άρθρο 95 της Συνθήκης δεν περιορίζει τις εξουσίες των εθνικών δικαστηρίων που είναι αρμόδια να εφαρμόζουν, μεταξύ των διαφόρων διαδικασιών της εσωτερικής έννομης τάξεως, εκείνες που είναι προσφορότερες για τη διασφάλιση των προσωπικών δικαιωμάτων, τα οποία απονέμει το κοινοτικό δίκαιο.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Η πρόταση ταυτίζεται ως προς τα σημεία 1 και 2 με το διατακτικό της αποφάσεως. Προτείνει δε περαιτέρω οι φόροι που πλήττουν έμμεσα τα εθνικά προϊόντα να λαμβάνονται υπόψη κατά τον πιο ευρύ τρόπο προκειμένου να επιτυγχάνεται η πληρέστερη δυνατή εξίσωση των βαρών και θεωρεί ως απαράδεκτο και

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

εκφεύγον της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου το ερώτημα σχετικά με την ισχύ και την τύχη των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου που αντίκεινται στο κοινοτικό δίκαιο.